

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου της Νορβηγίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής σχετικά με τους φόρους του εισοδήματος και κεφαλαίου μετά του συνημμένου σ' αυτήν Πρωτοκόλλου...

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Με το σχέδιο νόμου που υποβάλλεται για ψηφισή σκοπεύεται η νομοθετική κύρωση της Σύμβασης που υπογράφηκε στο Όσλο στις 27 Απριλίου 1988 μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου της Νορβηγίας.

Σκοπός της σύμβασης αυτής είναι η αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος που πραγματοποιείται στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, καθώς και η αποτροπή της φοροδιαφυγής.

1. ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Η συνεχώς αυξανόμενη οικονομική συνεργασία και αλληλεξάρτηση των χωρών από τη μεταπολεμική περίοδο μέχρι σήμερα κάνουν όλο και πιο οξύ το πρόβλημα της διπλής φορολογίας του εισοδήματος, αφού κάθε χώρα φορολογεί τόσο τους κατοίκους της για όλα ανεξαιρέτως τα εισοδήματά τους, είτε αυτά προκύπτουν μέσα στην επικράτειά της είτε σε άλλες χώρες (κριτήριο κατοικίας), όσο και τους μη κατοίκους της, εφ' όσον αποκτούν εισόδημα μέσα στην επικράτειά της (κριτήριο πηγής).

Έτσι, το φαινόμενο της διπλής φορολογίας του εισοδήματος γίνεται το σοβαρότερο εμπόδιο στην ανάπτυξη των εμπορικών και βιομηχανικών σχέσεων μεταξύ των Κρατών, γιατί λειτουργεί σαν κατασταλτικό μέσο στην ανταλλαγή αγαθών και υπηρεσιών και στην κίνηση κεφαλαίων και προσώπων. Είναι λοιπόν φανερό ότι οι συμβάσεις αποφυγής της διπλής φορολογίας πέρα από τον κύριο σκοπό τους, την αποτροπή δηλαδή της διπλής φορολόγησης του εισοδήματος, στοχεύουν έμμεσα, με τη θέσπιση ευνοϊκότερων για τους κατοίκους του άλλου κράτους διατάξεων, και στην παροχή κινήτρων για τη δημιουργία επενδύσεων.

Περαιτέρω, με τις διατάξεις περί ανταλλαγής πληροφοριών και αμοιβαίας διοικητικής βοήθειας που περιέχονται στις διμερείς συμβάσεις σκοπείται η αντιμετώπιση του προβλήματος της φοροδιαφυγής, που χωρίς την υποχρεωτική ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των φορολογικών αρχών των συμβαλλομένων χωρών δεν θα ήταν δυνατόν να αντιμετωπισθεί.

Στις διμερείς συμβάσεις για την αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος περιέχονται και ορισμένες άλλες διατάξεις που ευνοούν και διευκολύνουν ακόμα περισσότερο την ανταλλαγή αγαθών και υπηρεσιών και την κίνηση κεφαλαίων και προσώπων, και συγκεκριμένως:

1) Καθορίζεται επακριβώς η έννοια των όρων που χρησιμοποιούνται στη σύμβαση για να μη γίνεται σύγχυση με εκείνους της εσωτερικής νομοθεσίας των συμβαλλομένων κρατών. Με τον τρόπο αυτόν αποφεύγονται τυχόν αμφιβολίες και παρερμηνείες των εν λόγω όρων και διευκολύνονται οι ενδιαφερόμενοι στην κατανόηση του ακριβούς νοήματος των διατάξεων της σύμβασης.

2) Καθιερώνεται η αρχή της μη διακριτικής μεταχείρισης, κάτω από τις ίδιες συνθήκες, των υπηκόων του ενός των συμβαλλομένων κρατών έναντι των υπηκόων του άλλου συμβαλλομένου κράτους.

3) Εξασφαλίζεται μία πρόσθετη διοικητική διαδικασία υπέρ των κατοίκων των συμβαλλομένων κρατών, ανεξάρτητα από τα ένδικα μέσα που τους παρέχουν οι εθνικές νομοθεσίες, όταν κάτοικος του ενός κράτους νομίζει ότι οι φορολογικές αρχές του άλλου κράτους ή και του κράτους που είναι κάτοικος τον φορολογούν όχι σύμφωνα με τις διατάξεις της σύμβασης για την αποφυγή της διπλής φορολογίας που υπάρχει μεταξύ των δύο χωρών.

Τα κράτη-μέλη του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (Ο.Ο.Σ.Α.) έχουν αναλάβει, κατά τη μεταξύ τους σύνο-

ψη διμερών συμβάσεων για την αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος, ηθική υποχρέωση να ακολουθούν το Σχέδιο Σύμβασης, που έχει συντάξει η Φορολογική Επιτροπή του Οργανισμού αυτού, καθώς και τις επιφυλάξεις που έχουν διατυπώσει τα ίδια σε ορισμένα άρθρα του Σχεδίου Σύμβασης.

Η σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος μεταξύ Ελλάδας και Νορβηγίας που υποβάλλεται για κύρωση βασίστηκε στο ανωτέρω Σχέδιο Σύμβασης του Ο.Ο.Σ.Α. και στις επιφυλάξεις που έκανε η χώρα μας.

Λήφθηκαν ακόμα υπόψη τα φορολογικά συστήματα, η οικονομική κατάσταση, οι επιπτώσεις στους εθνικούς προϋπολογισμούς από την εφαρμογή της σύμβασης και γενικά το αμοιβαίο συμφέρον και των δύο συμβαλλομένων χωρών.

2.- ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Με τα κυριότερα άρθρα της εν λόγω σύμβασης, που υποβάλλεται για νομοθετική κύρωση, προβλέπονται ειδικότερα τα εξής:

Άρθρο 5

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθορίζεται η έννοια και το περιεχόμενο του όρου «μόνιμη εγκατάσταση» και αναφέρονται ενδεικτικά οι δραστηριότητες που συνιστούν μόνιμη εγκατάσταση για τις επιχειρήσεις των συμβαλλομένων Κρατών, όταν αυτές επεκτείνουν τη δραστηριότητά τους στο άλλο Κράτος. Επίσης κατά αρνητικό τρόπο και περιοριστικά απαριθμούνται και οι δραστηριότητες των αλλοδαπών επιχειρήσεων που δεν συνιστούν οπωσδήποτε μόνιμη εγκατάσταση.

Η σημασία του όρου «μόνιμη εγκατάσταση» στις διμερείς συμβάσεις για την αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος είναι μεγάλη, διότι βάσει αυτού κρίνεται πότε ένα εκ των συμβαλλομένων κρατών αποκτά το δικαίωμα να φορολογήσει μια επιχείρηση του άλλου κράτους και σε περίπτωση που επεκτείνει τις δραστηριότητες της στο έδαφος του.

Ειδικά για τις τεχνικές επιχειρήσεις, το Σχέδιο Σύμβασης του Ο.Ο.Σ.Α., που απετέλεσε τη βάση της σύμβασης μεταξύ Ελλάδας και Νορβηγίας, προβλέπει ότι για ν' αποκτήσει μόνιμη εγκατάσταση μια τεχνική επιχείρηση ενός συμβαλλόμενου κράτους στο άλλο κράτος, πρέπει το έργο που θα κατασκευάσει να έχει διάρκεια περισσότερη από 12 μήνες.

Η Ελλάδα έχει διατυπώσει στο σημείο αυτό επιφύλαξη, βάσει της οποίας δε δέχεται τη δωδεκάμηνη διάρκεια του έργου σαν προϋπόθεση για να αποκτήσει μία επιχείρηση του ενός κράτους μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο κράτος και έχει προτείνει διάρκεια 6 μηνών. Κατά τις διαπραγματεύσεις της Ελλάδας με τη Νορβηγία σχετικά με το ζήτημα αυτό λήφθηκε υπόψη η ανωτέρω επιφύλαξη, καθώς και η οικονομική κατάσταση των δύο χωρών και τελικά συμφωνήθηκε το κριτήριο των 9 μηνών. Αυτό σημαίνει ότι μια τεχνική επιχείρηση του ενός κράτους αποκτά μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο κράτος, εφ' όσον το έργο που εκτελεί διαρκεί περισσότερο από 9 μήνες. Η ρύθμιση αυτή είναι συμφέρουσα για τη χώρα μας, δεδομένου ότι περισσότερες Νορβηγικές επιχειρήσεις θα αναλάβουν τεχνικά έργα στην Ελλάδα παρά ελληνικές εταιρίες στη Νορβηγία.

Άρθρο 6

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού το εισόδημα που προέρχεται από ακίνητη περιουσία (περιλαμβανομένου και του εισοδήματος από γεωργικές ή δασικές δραστηριότητες) φορολογείται και στις δύο χώρες, δηλαδή και στη χώρα της πηγής του εισοδήματος -χώρα, όπου βρίσκεται η ακίνητη περιουσία- και στη χώρα της κατοικίας του δικαιούχου, σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία της κάθε μιας.

Η διπλή φορολογία όμως που επιβάλλεται με τον τρόπο αυτόν στο ως άνω εισόδημα αίρεται με τις διατάξεις του άρθρου 22, σύμφωνα με τις οποίες η χώρα της κατοικίας του δικαιούχου, η οποία έχει και το πρωταρχικό (όχι αποκλειστικό) δικαίωμα φορολογίας,

πιστώνει το φόρο που καταβλήθηκε για το ίδιο εισόδημα στη χώρα της πηγής.

Άρθρο 7

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθιερώνεται η γενική αρχή ότι κάθε κράτος φορολογεί τα εμπορικά και βιομηχανικά κέρδη των επιχειρήσεων που βρίσκονται στο έδαφός του. Παράλληλα όμως εισάγεται και η εξαίρεση από την αρχή αυτή, σύμφωνα με την οποία, όταν μια επιχείρηση του ενός συμβαλλόμενου κράτους επεκτείνει την επιχειρηματική δραστηριότητά της στο άλλο κράτος μέσω «μόνιμης εγκατάστασης», τότε το δεύτερο αυτό κράτος αποκτά το δικαίωμα να φορολογήσει την επιχείρηση αυτή για τα κέρδη που πραγματοποιεί στο έδαφός του μέσω της μόνιμης εγκατάστασης.

Ως κέρδη της μόνιμης εγκατάστασης θεωρούνται εκείνα που θα πραγματοποιούσε η εν λόγω μόνιμη εγκατάσταση αν ήταν μια εντελώς ξεχωριστή και ανεξάρτητη επιχείρηση από εκείνη του πρώτου κράτους και είχε τις ίδιες ή παρόμοιες δραστηριότητες κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες λειτουργίας.

Περαιτέρω, με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προβλέπεται ότι κατά τον καθορισμό των κερδών της μόνιμης εγκατάστασης εκπίπτει, μεταξύ των άλλων εξόδων, και ένα μέρος των γενικών και διοικητικών εξόδων που πραγματοποιούνται στο εξωτερικό, στην έδρα της επιχείρησης για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης.

Άρθρο 8

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθορίζεται ο τρόπος με τον οποίο φορολογούνται τα κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση πλοίων και αεροσκαφών στη διεθνή επικοινωνία, καθώς και τα κριτήρια σύμφωνα με τα οποία καθένα από τα συμβαλλόμενα κράτη αποκτά το δικαίωμα φορολογίας των εν λόγω κερδών, ανεξάρτητα αν προκύπτουν ή όχι στην επικράτεια τους.

Ειδικότερα, όσον αφορά τη φορολογία των κερδών από την εκμετάλλευση πλοίων στη διεθνή επικοινωνία, καθιερώνεται το κριτήριο του νηολογίου του πλοίου (σημαία του πλοίου) και όχι το κριτήριο της έδρας της επιχείρησης που εκμεταλλεύεται το πλοίο.

Έτσι τα εν λόγω κέρδη φορολογούνται μόνο σ' εκείνο το συμβαλλόμενο κράτος σε λιμάνι του οποίου έχει νηολογηθεί το υπό εκμετάλλευση πλοίο, ενώ το άλλο συμβαλλόμενο κράτος υποχρεούται να τ' απαλλάξει της φορολογίας.

Το κριτήριο του νηολογίου εξασφαλίζει πλήρως τα ελληνικά ναυτιλιακά συμφέροντα και γι' αυτό η χώρα μας επιδιώκει κατά την σύναψη διμερών συμβάσεων αποφυγής της διπλής φορολογίας του εισοδήματος να γίνεται αποδεκτό από τις άλλες χώρες.

Όσον αφορά τη φορολογία των κερδών από την εκμετάλλευση αεροσκαφών στη διεθνή επικοινωνία, καθιερώνεται: το κριτήριο της έδρας της πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης που εκμεταλλεύεται τα αεροσκάφη. Σύμφωνα με το κριτήριο αυτό καθένα από τα συμβαλλόμενα Κράτη έχει το αποκλειστικό δικαίωμα να φορολογεί τις αεροπορικές επιχειρήσεις για τα κέρδη που πραγματοποιούν από την εκμετάλλευση αεροσκαφών στη διεθνή επικοινωνία, ανεξάρτητα από τον τόπο που προκύπτουν, αρκεί η έδρα της πραγματικής διεύθυνσης των εργασιών τους να βρίσκεται στην επικράτεια του. Στην περίπτωση αυτήν το άλλο συμβαλλόμενο κράτος υποχρεούται να απαλλάξει από τη φορολογία τις ανωτέρω επιχειρήσεις για τα κέρδη που πραγματοποιούν στο έδαφός του.

Άρθρο 10

Με το άρθρο αυτό ρυθμίζεται η φορολογία των μερισμάτων που καταβάλλονται από Α.Ε. του ενός συμβαλλόμενου κράτους σε κάτοικο του άλλου συμβαλλόμενου κράτους.

Συγκεκριμένα με τη Σύμβαση αυτήν ορίζεται ότι τα μερίσματα

που καταβάλλει Α.Ε. κάτοικος της μιας χώρας σε κάτοικο της άλλης χώρας θα φορολογούνται και στις δύο χώρες. Η διπλή φορολογία όμως αποφεύγεται με εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 22.

Άρθρο 11

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ρυθμίζεται το θέμα της φορολογίας των τόκων που προκύπτουν στο ένα συμβαλλόμενο κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου συμβαλλόμενου κράτους.

Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές το πρωταρχικό δικαίωμα για τη φορολογία των τόκων παραχωρείται στο κράτος της κατοικίας του δικαιούχου των τόκων, αλλά αναγνωρίζεται και στο κράτος της πηγής δικαίωμα φορολογίας τους μέχρι ποσού φόρου που δε θα υπερβαίνει το 10% του ακαθάριστου ποσού αυτών. Όμως θα απαλλάσσονται της φορολογίας στο κράτος της πηγής οι τόκοι των οποίων δικαιούχοι είναι το άλλο συμβαλλόμενο κράτος, τράπεζα ή άλλος πιστωτικός οργανισμός, που ενεργεί επί' ονόματι και για λογαριασμό του κράτους αυτού.

Άρθρο 12

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ρυθμίζεται η φορολογία των δικαιωμάτων (ROYALTIES), του εισοδήματος δηλαδή που προκύπτει από τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης οποιασδήποτε φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας, συμπεριλαμβανομένων και των κινηματογραφικών ταινιών ή ταινιών τηλεόρασης και ραδιοφώνου, καθώς και από τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης οποιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου κ.λπ.

Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές το πρωταρχικό δικαίωμα φορολογίας των δικαιωμάτων παραχωρείται στο Κράτος της κατοικίας του δικαιούχου, ενώ παράλληλα για μια κατηγορία δικαιωμάτων (εμποροβιομηχανικών) που αναφέρονται στην περίπτωση α, της παραγράφου 3 αναγνωρίζεται και στο κράτος της πηγής δικαίωμα φορολογίας με τον όρο ότι ο φόρος που επιβάλλεται δεν θα υπερβαίνει το 10% του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων.

Η φορολογία των δικαιωμάτων και στη χώρα της πηγής συμφωνήθηκε αφού λήφθηκε υπόψη η σχετική επιφύλαξη που έκανε η Ελλάδα στο Σχέδιο Σύμβασης του Ο.Ο.Σ.Α., όσον αφορά τη φορολογία των ROYALTIES.

Άρθρο 13

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ρυθμίζεται η φορολογία της ωφέλειας που προκύπτει από την εκποίηση της ακίνητης περιουσίας που βρίσκεται σε ένα συμβαλλόμενο κράτος και ανήκει σε κάτοικο του άλλου κράτους.

Σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις παραχωρείται δικαίωμα φορολογίας του εισοδήματος αυτού και στο κράτος όπου προκύπτουν, παράλληλα με τη γενική αρχή ότι η χώρα της κατοικίας του δικαιούχου έχει το πρωταρχικό δικαίωμα να φορολογήσει τον κάτοικό της για όλο του το εισόδημα, ανεξάρτητα που προκύπτουν.

Ομοίως, δικαίωμα φορολογίας έχουν και τα δύο κράτη (κράτος κατοικίας δικαιούχου του εισοδήματος και κράτος όπου βρίσκεται η περιουσία), οσάκις πρόκειται για ωφέλεια από εκποίηση κινητής περιουσίας που αποτελεί μέρος της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης, την οποία μια επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

Κρίνεται σκόπιμο να σημειωθεί ότι η διπλή φορολογία που επιβάλλεται με τον τρόπο αυτόν στα εισοδήματα που αναφέρονται στις δύο ανωτέρω παραγράφους αίρεται με τις διατάξεις του άρθρου 22.

Όσον αφορά τη φορολογία της ωφέλειας από την εκποίηση σε διεθνή επικοινωνία ακολουθείται το κριτήριο του νηολογίου του

πλοίου, όπως και στο άρθρο 8, δηλαδή το αποκλειστικό δικαίωμα φορολογίας έχει το κράτος, τη σημαία του οποίου φέρει το πλοίο.

Αντίθετα, σε περίπτωση ωφέλειας από την εκποίηση αεροσκαφών σε διεθνή επικοινωνία, το αποκλειστικό δικαίωμα φορολογίας έχει εκείνο το κράτος, στο έδαφος του οποίου βρίσκεται η πραγματική έδρα διοίκησης της επιχείρησης, που εκμεταλλεύεται τα εν λόγω αεροσκάφη.

Άρθρο 14 - 21

Με τις διατάξεις των άρθρων αυτών ρυθμίζεται η φορολογική μεταχείριση των εισοδημάτων από μισθώτες υπηρεσίες, ελευθέρια επαγγέλματα, καλλιτεχνικές και αθλητικές παραστάσεις, των αμοιβών διευθυντών, καθώς και των μη κατονομαζομένων στη σύμβαση εισοδημάτων. Με τις ρυθμίσεις αυτές θίγονται ανεπαίσθητα τα φορολογικά μας δικαιώματα και κατά συνέπεια παρέλκει η λεπτομερής ανάλυσή τους, αφού μάλιστα και η διατύπωση των άρθρων αυτών δεν παρουσιάζει ερμηνευτικά προβλήματα.

Άρθρο 22

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού λύνεται το πρόβλημα της διπλής φορολογίας του εισοδήματος, που παρουσιάζεται κάθε φορά, που σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης, δικαίωμα να φορολογηθούν ένα εισόδημα έχουν, τόσο η χώρα της κατοικίας του δικαιούχου του εισοδήματος, όσο και η χώρα της πηγής.

Έτσι, σύμφωνα με τις εν λόγω διατάξεις, η χώρα μας, ως χώρα κατοικίας δικαιούχου εισοδήματος, που έχει και το πρωταρχικό δικαίωμα φορολογίας, πιστώνει το φόρο που καταβλήθηκε για το ίδιο εισόδημα στη Νορβηγία χώρα της πηγής. Με τον τρόπο αυτόν επιτυγχάνεται η φορολογία του εισοδήματος μόνο μια φορά, όπως άλλωστε σκοπεί και η όλη Σύμβαση. Η Νορβηγία θα εξαιρεί από τη φορολογία τα εισοδήματα τα οποία αποκτά κάτοικός της από την Ελλάδα και τα οποία, σύμφωνα με τη Σύμβαση, φορολογούνται και στην Ελλάδα.

Άρθρο 24

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού παρέχεται η δυνατότητα στις αρμόδιες αρχές των συμβαλλομένων κρατών να επικοινωνούν μεταξύ τους και να ανταλλάσσουν απόψεις για την επίλυση από κοινού των προβλημάτων που ανακύπτουν κατά την εφαρμογή και την ερμηνεία των διατάξεων της σύμβασης. Προβλέπεται επίσης, ότι εφόσον κρίνεται σκόπιμο, οι εν λόγω αρχές μπορούν να ανταλλάσσουν και προφορικά τις απόψεις τους, στα πλαίσια μικτής επιτροπής, που θα αποτελείται από αντιπροσώπους των αρμόδιων αρχών.

Άρθρο 25

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού επιδιώκεται η συνεργασία των φορολογικών αρχών των δύο κρατών, με την αμοιβαία παροχή πληροφοριών, για την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής.

Ειδικότερα, τα δύο Κράτη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να ανταλλάσσουν, μέσω των αρμόδιων φορολογικών αρχών, πληροφορίες, οι οποίες αφορούν τις φορολογικές υποχρεώσεις των κατοίκων τους και κρίνονται απαραίτητες για την εφαρμογή, τόσο των διατάξεων της σύμβασης, όσο και των διατάξεων της εσωτερικής νομοθεσίας των συμβαλλομένων κρατών.

Σύμφωνα με τις ίδιες διατάξεις, οι πληροφορίες αυτές χρησιμοποιούνται από τα δύο κράτη αποκλειστικά και μόνο για φορολογικούς σκοπούς και θεωρούνται απόρρητες, δεν ανακοινώνονται δηλαδή σε άλλα πρόσωπα πλην εκείνων που ασχολούνται με τη βεβαίωση, είσπραξη και επιβολή των φόρων, που καλύπτονται απ' τη σύμβαση.

Στην κύρωση της παραπάνω σύμβασης αποβλέπει αυτό το σχέ-

διο νόμου, το οποίο σας υποβάλλουμε για ψήφιση.

Αθήνα, 20 Αυγούστου 1990.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝ.ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΑΝΤ.ΣΑΜΑΡΑΣ Ι.ΠΑΛΛΙΟΚΡΑΣΣΑΣ ΜΑΡ.ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ
ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

ΤΖ.ΤΖΑΝΝΕΤΑΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΗΜΑΣ ΝΙΚ. ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ

Ο ΑΝΑΠΛ.ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΑΡΙΣΤ.Α. ΠΑΥΛΙΔΗΣ

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Κύρωση σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου της Νορβηγίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής σχετικά με τους φόρους του εισοδήματος και κεφαλαίου μετά του συνημμένου σ' αυτήν Πρωτοκόλλου

Άρθρο πρώτο

Κυρώνονται και έχουν την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ.1 του Συντάγματος η Σύμβαση μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου της Νορβηγίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής σχετικά με τους φόρους του εισοδήματος και κεφαλαίου και το συνημμένο σ' αυτήν Πρωτόκολλο, που υπογράφηκαν στο Όσλο στις 27 Απριλίου 1988, των οποίων το κείμενο σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

CONVENTION

between

THE HELLENIC REPUBLIC

and

THE KINGDOM OF NORWAY

FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

The Government of the Hellenic Republic and the Government of the Kingdom of Norway desiring to conclude a Convention for the Avoidance of Double Taxation and Prevention of Fiscal Evasion with respect to taxes on income and on capital, have agreed as follows.

ARTICLE 1

Personal scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.